

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2018 8^e jaargang nummer 1

Wij willen u met nieuwsbrieven op de hoogte houden van alle ontwikkelingen. Nu een reis verslag van april 2018. Ton reisde samen met Pieter zijn vriend.

Ook dit keer veel leesplezier en reist u mee?

Hongarije

Donderdag, 19 april

Eindelijk was het zover, we gingen naar Hongarije. Ik had er naar uit gekeken. Om zeven uur nam ik afscheid van Nelly en Femke en reed naar Kerkwerve. Daar ontmoette ik Ton en Leny, Lianne en Jona. Om een uur of negen reden we weg. Leny herinnerde ons er nog net op tijd aan dat de stekker nog uit de camper moest, dus dat ging gelukkig goed.

We reden door een prachtig mooi Nederland, de zon scheen en het was uitbundig groen. God laat zich daarin kennen! We praatten gelijk al over wat ons bezig houdt, en dat was nogal wat. Bij Eindhoven, om kwart voor elf, was het tijd voor de eerste gehaktballen. De koelkast sprong haast vanzelf open, zo vol was die. Dat wordt een hele klus om leeg te eten :). We draaiden de laatste CD van Sela, 'God van Leven', gezongen door iemand waarvan het leven ernstig wordt bedreigd.

We reden vlot door Duitsland. Het ging pas 'fout' bij Frankfurt, daar kwamen we terecht in een file van 45 minuten. Gelukkig kun je in een camper even een bakje koffie maken en lekker opdrinken. Dat vergoed veel.

Veel later dan verwacht kwamen we in Albertshofen aan. Gelukkig was er plek en konden we nog wat eten. Een heerlijke Jager schnitzel met frischem Champignons. Tussen de stamgasten aten we het op. Wel een leuke sfeer hing er. We dronken nog een borreltje en lazen een stukje uit Ezechiël.

Vrijdag, 20 april 2018

Om half vier gingen we eruit. In het donker reden we het volgende stuk. Om half zes viel de verlichting van de auto uit. De schakelaar deed vreemd. We zochten een Fiat dealer en vonden er een in Suching; we besloten erheen te gaan. Iets van de weg af zagen we een groot ADAC centrum en gingen eerst daar maar eens vragen; alles was nog dicht, het was kwart voor zeven. We besloten te ontbijten en wat rustiger naar een dealer te zoeken. We vonden er een in Regensburg, iets terug. We gingen erheen maar zij verwezen ons door naar Autohaus Gebhardt, ook in Regensburg. Daar werden we prima geholpen. De complete unit moest vervangen worden, en wat blijkt? Ze hebben er 'toevallig' één op voorraad, vorige week besteld maar niet nodig gehad. Het werd ingebouwd en we waren om een uur of negen weer mobiel en gingen verder. Het was opnieuw geweldig weer, de wereld is prachtig. Zo groen zie je het alleen in de lente.

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2018 8e jaargang nummer 1

Oostenrijk was geweldig mooi. Een feest om doorheen te rijden, ware het niet dat je twee keer tol moet betalen en een vignet moet hebben. Beide zijn duurder geworden en dat is een klap voor Ton :). Je gaat door heel veel tunnels, en die moeten wel betaald worden. We gingen bij Murfeld, vlak voor de grens met Slovenië, tanken en een kop koffie dringen, daarna weer verder.

Om kwart voor vier reden we Slovenië binnen. Het eerste dat je ziet is een gigantisch hotel met casino; mag en in Oostenrijk niet gegokt worden? De weg door Slovenië is erg goed en binnen een uur ben je er doorheen.

In Hongarije gingen we van de snelweg af en gingen binnendoor naar Nagyodbsza. Daar woont de voorganger van Pettend, Hij en zijn vrouw en 3 kinderen. De TomTom stuurde ons echter via Babócsa, en naar woont de familie Balogh. Dat zijn goede vrienden van Ton en Leny. We gingen daar langs om de aanhanger neer te zetten; we hadden zaterdag een kledingbeurs in Babócsa, dan hoeven we die niet verder mee te slepen over de

vreselijk slechte wegen. We werden heel hartelijk welkom geheten en kregen koffie en, natuurlijk, eten. We zaten weer in hun hele kleine keukentje aan de tafel, waar een groot gedeelte van hun leven zich afspeelt. We aten een Hongaars biggetje uit de oven; het was fantastisch.

We reden door naar Nagyodbsza. Ook daar werden we hartelijk verwelkomd door de voorganger en zijn familie. Ook hier kregen we eten en koffie. De rest van de avond brachten we bij hen door en hadden een fijn gesprek over zijn werk in de gemeente. Deze jonge man heeft veel gebed en bemoediging nodig. De camper werd op hun erf gezet en we hebben daar heerlijk geslapen.

Zaterdag, 21 april 2018

We sliepen tot half acht. Dat was wel prettig, ik was erg moe. We kregen ontbijt bij de voorganger en zijn vrouw. Vervolgens reden we naar Babócsa. We waren om 11 uur bij de familie Balogh uitgenodigd om te eten. Dat was heerlijk. Drie gangen onder een boom in de tuin. Hoe ze het klaarmaken in een keukentje zonder afvoer is mij een raadsel maar koken kunnen ze. Voor we weg gingen moest ik even naar het toilet; dat is in dit geval een hokje achter in de tuin; een plank en een gat en dat was het dan. Vervolgens gingen we naar het dorps huis om alle kleding uit te pakken en neer te leggen. Ik was weer verbaasd over de hoeveelheid goede kleding die wordt weggedaan. Soms zitten de labels er nog aan! Om half drie waren we klaar (er waren behoorlijk veel mensen die hielpen) en de mannen vonden het tijd om naar het buurtcafé te gaan en een biertje te pakken. In het geval van pa Balogh en mij, een biertje en een borrel. Normaal drink ik voor drieën geen borrels, in dit geval overigens iets dat op een Jägermeister leek.

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2018 8e jaargang nummer 1

Daarna terug naar het dorps huis. Dankzij het communisme hebben al die plaatsen een dorps huis. Om vier uur ging de deur open en om 20 over vier was alles weg, waren de tafels opgeruimd en hadden we de vloer geveegd. Ook hier waren het gewoon mensen: de eersten hebben veel en de laatsten hebben niets. Ik voel me als rijke westerling toch ongemakkelijk bij het zien van dit soort taferelen: mensen die overduidelijk arm zijn althans zo gekleed, met slecht geklede kinderen, gratis kleren zien uitzoeken. Het is nog steeds erg ongelijk verdeeld in de wereld, en we kunnen er blijkbaar zelf niet veel aan doen om dat te veranderen.

Om vijf uur gingen we eten bij familie van Balogh en haar man. De vrouw is de zus van pa Balogh. Alle vrijwilligers kwamen eten, we zaten met een man of 10 aan tafel. We kregen Hongaarse goulash, het was weer heerlijk, maar ook erg vet. Dat is de mensen, en

zeker de mannen, ook aan te zien. Als toetje heerlijke cake en dit alles werd aangevuld met Palinka. Het was eigen brouw maar best wel lekker. Ze hadden hele kleine glaasjes en dat was wel prettig, nu kon ik ze ook bijhouden. Ton is de chauffeur en drinkt lekkere koffie. In Hongarije is het geen alcohol als je rijden moet.

Daarna gingen we nog even bij familie

Balogh koffie drinken. We hadden een leuk gesprek over het verschil tussen hun leven en het leven van hun kinderen. Die hebben goede banen en wonen ver weg. Dat is best moeilijk voor deze mensen. We kregen 3 flessen Palinka mee en gingen om half acht terug naar Nagydobsza. We spraken nog even met de voorganger en zijn vrouw en gingen op tijd naar bed.

Zondag 22 april.

We sliepen uit en konden binnen bij het voorgangers echtpaar lekker douchen. Ze wilden heel graag dat wij bij hen gingen 'baden', ze zijn erg gastvrij. Het was een douche die je je eigenlijk niet kunt voorstellen. Hoe langer je zat te kijken, hoe meer je je verbaasde over armoede. Niets zit recht, niets is heel, niets is schoon. De wastafelkraan in de douche doet het niet. De vloer is drijfnat. Je staat in het bad om te douchen.

We aten patat, kipburgers en vissticks als ontbijt. Blijkbaar kan dat. We spraken met elkaar, gaven de zoon een laptop en hielpen die aansluiten en op Hongaars te zetten. Een Hongaars toetsenbord blijkt anders te zijn dan een Engels. Daarna gingen we naar de kerk in Pettend.

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2018 8e jaargang nummer 1

We zongen, kregen een preek van een oudste en één van de voorganger. De leiding was in handen van een zeer enthousiaste oudste. Er was een goede sfeer. Daarna weer terug naar Nagydobsza waar we gingen eten. Er kwamen steeds meer gemeenteleden. Er werd een vuurtje gestookt op de tegels, de voorganger hakte wat hout en er kwam een 3-poot met een pot en daar werd alles in klaargemaakt. Alles werd op het kleine tafeltje

buiten gesneden. Het duurde even, maar het was lekker! De mannen

aten binnen met de deur dicht vanwege de vele muggen, de kinderen en vrouwen aten buiten tussen de muggen. Goulash wordt met brood gegeten. Het was verrukkelijk. Eén van de gemeenteleden had zijn gitaar meegenomen en er werd gezongen: Gipsy-opwekking. Ik was onder de indruk van de muzikaliteit.

Daarna reden we naar Felsöszentmárton, camping 'De ommekeer'. We werden ontvangen door de eenzame campingbaas .

Maandag 23 april

We deden rustig aan. Konden op ons gemak eten, douchen en de dag openen. We reden naar Nagydobsza om spullen uit de trailer over te laden in de camper. We gaan naar Kálmánca, daar is een verpleegtehuis voor ouderen. We vroegen of de voorganger meeding, en die had er wel oren naar. Ik moest mijn slaappleats opofferen omdat we een 3-tal postoelen mee hebben genomen. Er is grote behoefte aan 'normale' ziekenhuis spullen. Het gebied waar we zijn oogt veel vriendelijker dan de vorige keer dat ik er was. Toen was het oktober, nu eind april en al erg warm Er zijn veel prachtige geel gekleurde koolzaadvelden.

We kwamen bij het verpleegtehuis. Hier wonen oudere beperkte mensen. Hier laadden we spullen uit. Ze waren erg blij met vitamine pillen, dekens, onderleggers e.d. De 3 postoelen werden afgegeven en vervolgens ging Ton een rondje maken met knuffels. Bijzonder om te zien; zoveel mensen zo blij te maken met knuffels.

Vervolgens kochten we 2 tassen vol boodschappen. Die gingen we afgeven bij een adres

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2018 8^e jaargang nummer 1

aan het begin van Kálmánca. Daar wonen een oma en een zoon en dochter met een aantal kleinkinderen in een 'huisje'. Je zou er je koeien nog niet huisvesten; het is verschrikkelijk. Ramen zijn stuk, daar hangen lappen voor, 2 kamertjes waar alles in

gedaan wordt, koken, leven, slapen. We lieten daar een doos kleding achter, een aantal dekens en de boodschappen. De voorganger sprak een gebed uit en dat raakte één van de vrouwen behoorlijk.

Daarna gingen we terug naar Nagydobsza. We bleven nog even zitten bij het voorgangersechtpaar en spraken over het kindertehuis in Barcs. Of hij er een aantal keren per

jaar naar toe wil gaan om contacten te onderhouden. Hij had er wel oren naar en dus maakten we daar een aantal afspraken over. Het zou fijn zijn als de stichting in hem een persoon in Hongarije heeft.

We kregen de restanten van de goulash aangeboden. We aten het met enige schaamte op;

je zit hun avondeten op te eten, maar ze willen absoluut dat je het eet. We reden naar Felsőszentmárton.

Onderweg moesten we een half uurtje wachten; er was een frontale aanrijding geweest midden in een dorp. De ambulance reed met hoge snelheid naar een ziekenhuis; als je in die ambulance licht heb je het zwaar, de weg was ontstellend slecht.

Dinsdag 24 april

We stonden op tijd op; we hadden afgesproken om om 10 uur bij de voorganger te zijn. Dat lukt gelukkig. We laadden de laatste spullen van de trailer in de camper, drinken een kop koffie en gaan op weg naar het kindertehuis in Barcs.

We werden er heel hartelijk ontvangen. We kwamen om half twaalf binnen en kregen

prompt een lunch aangeboden. We kregen soep, nasi en bietjes. Ik kon het niet op, zoveel was het. We gingen naar de afdelingen, het zijn er 3, verdeeld in leeftijden. We deelden knuffels uit. Vervolgens konden we even koffie dringen in de directiekamer. De voorganger werd geïntroduceerd als contactpersoon en dat werd goed ontvangen. We vroegen welke

spullen we voor ze mee kunnen brengen de volgende keer. Het liefst hebben ze hygiënische spullen, zeep en shampoo. Ook kleding en schoenen kunnen ze goed

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2018 8^e jaargang nummer 1

gebruiken. Daarna werden we uitgenodigd voor een verjaardagsfeest. Elke maand houden ze een feest voor alle jarige kinderen van die maand meestal de laatste dinsdag van de maand. We deelden ballonnen uit en gingen bellenblazen. Het was erg leuk. Vervolgens brachten we de voorganger weer thuis. Wij gingen door naar Szigetvár om wat boodschappen te doen voor een gezinnetje in Zádor. Deze jonge man woont in een krot met 2 kinderen, een van zijn kinderen is naar zijn ex gegaan. Je weet niet wat je ziet als je er binnen komt. Ze wonen in 1 kamer, waar alles dus gebeurt. Je kunt er bijna niet lopen, de oppervlakte wordt bijna geheel ingenomen door de bedden. Ze waren heel erg blij met de spullen. Vervolgens gingen we nog even naar een echtpaar, goede vrienden van Ton. Ze kwamen net aanlopen en we gingen nog even wat drinken. Helaas konden we niet lang blijven, we wilden voor donker terug zijn omdat het probleem met de verlichting van de camper weer de kop opstak.

Op de camping werden we ontvangen door de campingbaas die ons eten aanbood. Ton ging vervolgens kijken of hij wat aan de verlichting kon doen en ik heb even gezwommen. De verlichting werkte weer zolang we de afwerkkappen er maar vanaf houden. Het leek in de bedrading te zitten.

Verder nog even de 2de helft van Liverpool - AS Roma bekeken en de volgende dag besproken. Om 9 uur moeten we in Nyugotszenterzsébet zijn voor een gesprek met een Nederlandse vrouw. Zij woont daar in het dorp en wil wat doen voor de mensen daar. Ze heeft de site van de stichting gevonden en contact opgenomen. Zij wil gaan helpen met e.e.a. en daar willen we het even over gaan hebben.

Om een uur of 7 waren we op de camping en dronk ik nog een biertje en Ton een Palinka uit een heel bijzonder glaasje. We keken nog even naar Spoorloos en gingen naar bed.

Woensdag 25 april

in de zaagselkachels. Via deze vrouw kunnen er veel dingen geregeld worden, en dat gaat makkelijk omdat de taal geen belemmering is.

We reden naar Nyugotszenterzsébet. Het is een prachtig land, het staat vol bloeiend koolzaad. Het dorp zelf blijkt arm te zijn. We hadden een gesprek met die vrouw, een buurvrouw van haar en de vervangster van de burgemeester. Allerlei plannen komen op tafel. Er werd besloten om deze zomer iets te organiseren en een kledingbeurs te houden. Er bleek ook interesse te zijn

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2018 8^e jaargang nummer 1

Op de heenweg zagen we een oude vrouw in kleermakerszit op de weg zitten; voor een huisje. Op de terugweg, zo'n anderhalf uur later, zat ze er nog, in precies dezelfde houding.

Eigenlijk zaten de werkzaamheden er op. We reden via Kálmánca naar Babócsa. In Kálmánca gingen we nog even naar het tehuis om te vragen of ze iets aan een douchebrancard hebben. Die kon Ton krijgen maar is nogal groot om te verslepen. We vroegen dus eerst even of dat zin heeft dat verslepen. Ze wilden het graag hebben.

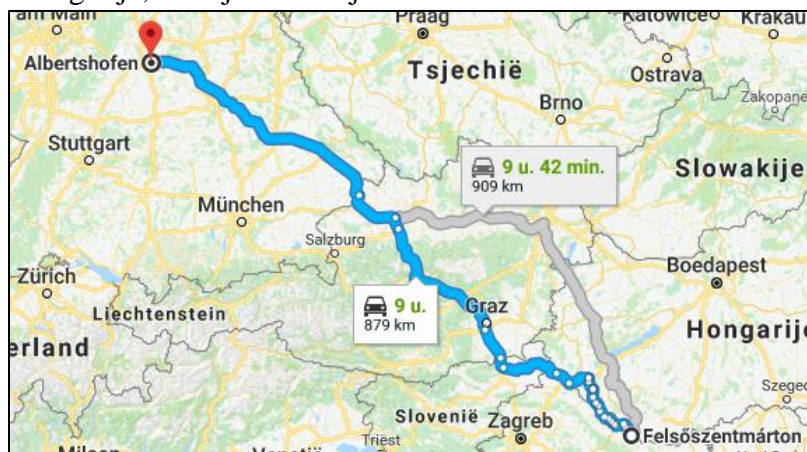
In Babócsa namen we afscheid van familie Balogh. Voor we het wisten aten we patat, worst en ei. Dat was lekker, maar o zo vet. We hadden een leuk gesprek over wat ons drijft, en dat was fijn. Vervolgens reden we naar Nagydobsza waar we afscheid namen van het voorgangersechtpaar. Ook daar hadden we nog een leuk gesprek. Het lijkt erop dat hij een fijne hulp kan worden in Hongarije. We lieten wat geld achter, zodat hij evt. dingen kan aanschaffen voor zijn werk in het kindertehuis. We koppelden de trailer aan en reden weg. In Felsőszentmárton bood de campingbaas ons nog een biertje aan. We wilden de volgende morgen om een uur of vijf vertrekken, dus maakten we het niet laat.

Donderdag 26 april.

Kwart voor vijf stonden we op. We vertrokken op tijd; we wilden Albertshofen bereiken. We rijden over slechte wegen weer naar het noorden en om een uur of acht zijn we bij Letenye, waar we de grote weg opgaan. Bij de grens met Slovenië werden we gecontroleerd. Autopapieren, aanhanger open, het kost allemaal weer tijd. We moesten een vignet kopen voor Hongarije, terwijl we al bijna in Slovenië waren. Ton neemt in Hongarije altijd de eerste afslag, zodat hij geen vignet hoeft te hebben voor Hongarije. Blijkt toch anders te zijn. Kosten elf euro!

Slovenië waren we zo door. Oostenrijk duurde wat langer. Gaandeweg werd het weer minder,

regen en veel kouder. Ik ruilde mijn korte broek voor een lange. In Oostenrijk hangen de wolken prachtig tussen de bergen. We stopten bij een Oostenrijkse gaststätte en dronken een kop warme chocolademelk. We kwamen om een uur of zeven aan in Albertshofen. De camper kreeg een plekje op de volle camperplaats en we gingen eten. We namen weer hetzelfde Jägerschnitzel met frischem Champignons und Salat. Erg lekker. We keken nog even naar de eerste helft van Arsenal - Atletico en gingen slapen.

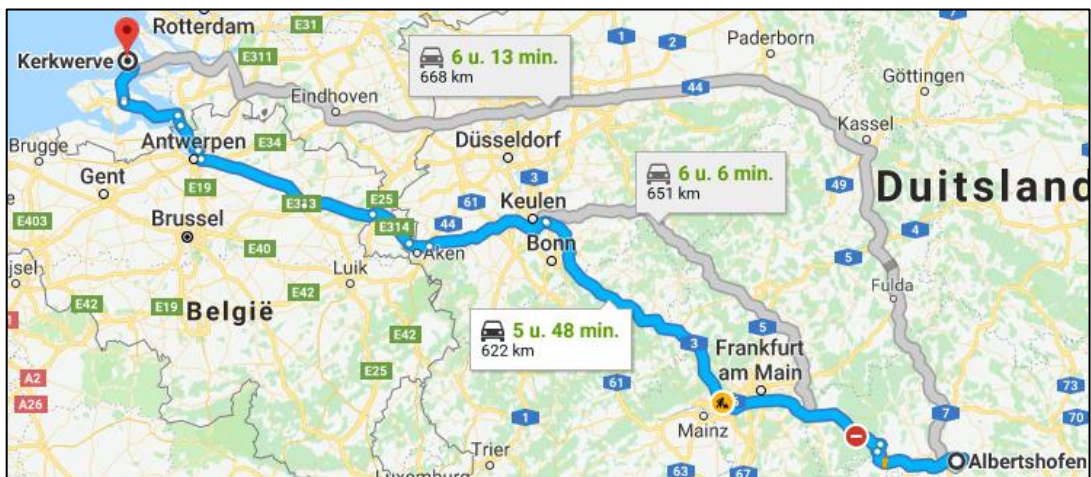

Hart voor Hongarije

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2018 8^e jaargang nummer 1

Vrijdag 27 april

Om kwart over vier werden we wakker. We reden om twintig voor vijf weg, tankten en gingen op pad. Het was heerlijk rustig, en de paar keer dat de verlichting uitviel kon direct verholpen worden. Het leek toch wel aan de bekabeling te liggen. We reden in een ruk

door naar Frankfurt am Main. Daar gingen we uitgebreid ontbijten. Het was heel erg koud en we deden het kacheltje erbij aan. Daarna weer verder. Om een uur of half elf reden we bij Venlo Nederland weer binnen.

Om twee uur waren we weer in Kerkwerpe.

Het was mooie en waardevolle reis.

Wij nodigen u van harte uit om onze website te bekijken, deze wordt regelmatig geüpdatet met nieuwe informatie.

www.hartvoorhongarije.nl

Namens het bestuur
Ton en Leny Hamoen
Kerkwerpe augustus 2018

